

CAPITOLUL V. PROTECȚIA NATURII ȘI BIODIVERSITATEA

V.1. Amenințări pentru biodiversitate și presiuni exercitate asupra biodiversității

În prezent, biodiversitatea continuă să se confrunte cu amenințări grave, cu consecințe profunde pentru lumea naturală și pentru bunăstarea omului.

Cauza fundamentală o reprezintă distrugerea, degradarea și fragmentarea habitatelor din cauza modificării utilizării terenurilor.

Alte presiuni esențiale includ exploatarea excesivă a resurselor naturale, răspândirea speciilor alogene invazive și poluarea. Sunt de asemenea vizibile efectele schimbărilor climatice asupra biodiversității, cu modificări ale distribuției speciilor, ale migrației și ale modelelor de reproducere.

Astfel pentru a stopa pierderea biodiversității, studiile recente ale Agenției Europene de Mediu arată că sunt necesare eforturi politice suplimentare semnificative. Din acest motiv se impune creșterea suprafețelor din categoria ariilor naturale protejate, unde să se instituie regimuri de protecție, în special pentru speciile vulnerabile, endemice și pe cale de dispariție.

V.1.1. Speciile invazive

Speciile alogene invazive reprezintă specii neindigene a căror introducere în afara ariei lor naturale de răspândire constituie o amenințare la adresa biodiversității. Acestea pot fi animale, plante, ciuperci sau microorganisme și sunt considerate a reprezenta a doua cauză importantă a pierderii biodiversității în lume, după pierderea și distrugerea habitatelor. Modelele comerciale moderne sporesc posibilitățile de deplasare a speciilor în afara barierelor biogeografice naturale ale acestora. Întrucât comerțul, turismul și activitățile de transport s-au extins, rata introducerilor intenționate și accidentale de noi specii a crescut exponențial. Se presupune că această tendință va continua să crească, împreună cu răspândirea ulterioară a populațiilor de specii alogene deja stabilite.

Aceste specii constituie nu doar o amenințare la adresa speciilor și habitatelor indigene prin faptul că le scot din competiție, ci și cauzează pagube economice considerabile.

În prezent, la nivelul județului Sălaj, nu există o bază de date care să conțină speciile invazive și cele mai dăunătoare specii invazive.

V.1.2. Poluarea și încărcarea cu nutrienți

Poluarea cu nutrienți se resimte la nivelul tuturor compartimentelor din mediu, amenințând calitatea aerului și apei și afectând starea ecosistemelor acvatice și terestre.

În mod natural, între nitrații din sol, apă și plante se stabilește un echilibru. Însă activitatea omului rupe acest echilibru, prin utilizarea intensivă în agricultură a îngrășămintelor organice naturale - și mai ales a celor azotoase sintetice.

Îngrășămintele îmbogățesc solul, însă aduc cu ele și nitrați, iar aceștia se acumulează în plantele cultivate, până la niveluri dăunătoare pentru consumatori.

Folosirea abuzivă a îngrășămintelor chimice are următoarele efecte negative:

- modifică circuitul biogeochimic al azotului și fosforului;

- inhibă sau blochează reciclarea substanțelor organice și a humusului;
- produce poluarea apelor subterane și de suprafață.

Aportul excesiv de nutrienți (azot și fosfor) în mediile acvatice duce la fenomenul de eutrofizare. Consecințele includ modificări în diversitatea speciilor, invazii de noi specii pecum și apariția în apă a substanțelor toxice.

La nivelul întregii țări, conform Ordinului Nr. 1552/743 din 3 decembrie 2008 pentru aprobarea listei localităților pe județe unde există surse de nitrați din activități agricole, emis de Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile, respectiv Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, au fost identificate localități drept zone vulnerabile la poluarea cu nitrați proveniți din activități agricole.

La nivelul județului Sălaj au fost identificate 13 localități cu zone vulnerabile la poluarea cu nitrați.

În perioada 2011 – 2015, tendința anuală privind utilizarea și consumul de îngrășăminte (azotoase) se observă în figura următoare.

Îngrășăminte	Anul 2011	Anul 2012	Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015
N (to s.a.)	1883	1972	1972	2272	2264

Tab. V.1.1. Utilizarea și consumul de îngrășăminte (azotoase), la nivelul județului Sălaj.

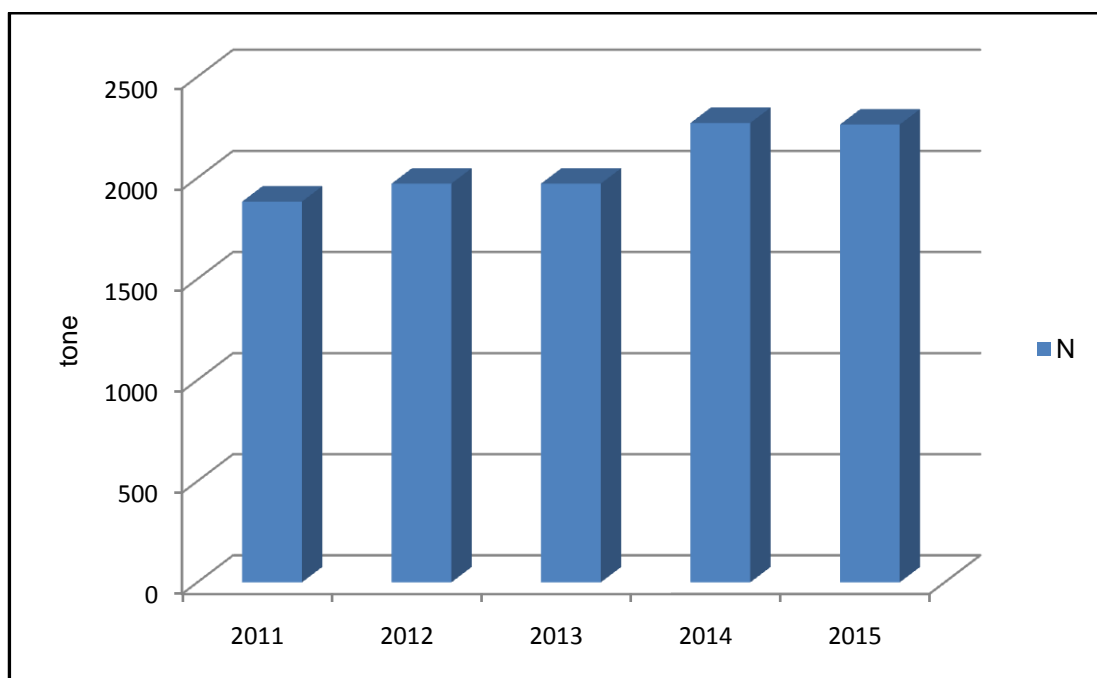

Fig. V.1.1. Utilizarea și consumul de îngrășăminte (azotoase), la nivelul județului Sălaj

După cum se poate observa în Fig. V.1.1, la nivelul județului Sălaj, în anul 2015, se constată o ușoară creștere privind utilizarea și consumul de îngrășăminte (azot) cu 20,23%, față de anul 2011.

V.1.3. Schimbările climatice

Schimbările climatice reprezintă un proces complex și continuu de modificare a elementelor climatice (ex.: temperatura, precipitațiile etc.). Acest fenomen este cauzat cu precădere de emisiile de gaze cu efect de seră rezultate din activitățile umane (industrie, transport etc.), care au condus la apariția unor dezechilibre în atmosferă și au favorizat declanșarea efectului de seră.

După estimările prezentate în AR4 al IPCC, în România se așteaptă o creștere a temperaturii medii anuale față de perioada 1980- 1990 similare întregii Europe, existând diferențe mici între rezultatele modelelor în ceea ce privește primele decenii ale secolului XXI și mai mari în ceea ce privește sfârșitul secolului:

- între 0,5°C și 1,5°C pentru perioada 2020-2029;
- între 2,0°C și 5,0°C pentru 2090-2099.

Diversitatea biologică, se confruntă în prezent cu unul dintre cele mai complexe fenomene: încălzirea globală.

Evoluția ecosistemelor de mii de ani, poate fi puternic afectată de impactul direct al schimbărilor climatice asupra acestora.

Schimbările climatice pot atrage chiar dispariția anumitor specii, reprezentate de o singură populație sau de foarte puține populații și care ocupă nișe ecologice deosebit de restrânse pe de o parte, dar și deosebit de vulnerabile la aceste efecte.

Amenințări:

- modificări de comportament ale speciilor, ca urmare a stresului indus asupra capacității acestora de adaptare;
- modificarea distribuției și compoziției habitatelor ca urmare a modificării componenței speciilor;
- creșterea numărului de specii exotice la nivelul habitatelor naturale actuale și creșterea potențialului ca acestea să devină invazive, ca urmare a descoperirii fie a condițiilor prielnice, fie a unor „goluri ecologice” prin dispariția unor specii indigene;
- modificarea distribuției ecosistemelor specifice zonelor umede, cu posibila restrângere până la dispariție a acestora;
- modificări ale ecosistemelor acvatice de apă dulce și marine generate de încălzirea apei, dar și de ridicarea probabilă a nivelului mării la nivel global;
- creșterea riscului de diminuare a biodiversității prin dispariția unor specii de floră și faună, datorită diminuării capacităților de adaptare și supraviețuire, precum și a posibilităților de transformare în specii mai rezistente noilor condiții climatice.

Combaterea schimbărilor climatice necesită două tipuri de reacții. În primul rând, este necesară reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În al doilea rând, se impune stabilirea unor măsuri de adaptare și atenuare pentru a soluționa efectele inevitabile.

În județul Sălaj, temperatura aerului a fost monitorizată la stația meteorologică Județeană Zalău, înregistrându-se în perioada 2011 - 2015 următoarele valori:

Stația meteo	Anul 2011	Anul 2012	Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015
Temperatura medie anuală (°C)	10,5	11,2	11,2	12,4	11,7

Tabel V.1.1. Temperatura medie anuală a aerului (°C), în perioada 2011 – 2015.

Se constată că regimul termic mediu anual la nivelul județului Sălaj a fost în creștere cu 1.2°C în perioada analizată.

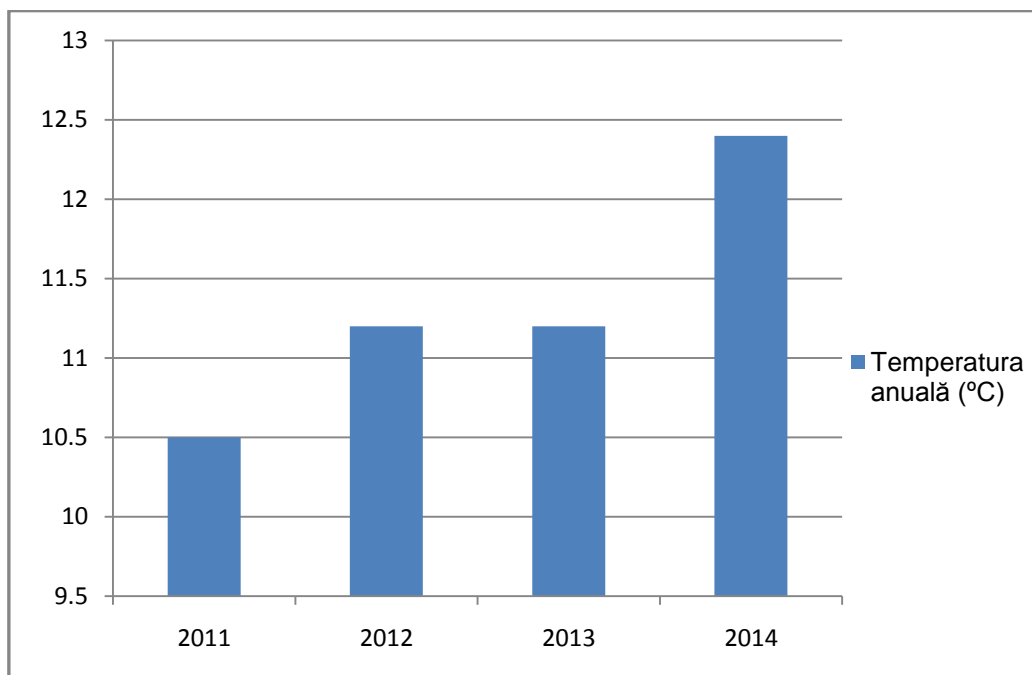

Fig. V.1.2. Temperatura medie anuală (°C) înregistrată în perioada 2011 – 2015.

V.1.4. Modificarea habitatelor

V.1.4.1. Fragmentarea ecosistemelor

Fragmentarea ecosistemelor este cauzată de o întreagă serie de factori diferiți legați de schimbările în utilizarea terenurilor, printre care se numără extinderea urbană, infrastructurile de transport și intensificarea practicilor agricole sau silvice.

Fragmentarea ecosistemelor este cauza cea mai importantă a distrugerii biodiversității, prin reducerea bogăției de specii și a diversității taxonomice, respectiv prin reducerea funcțiilor ecosistemelor.

Problema combaterii efectelor fragmentării sistemelor naturale și seminaturale precum și elaborarea unor strategii de conservare adecvate are mai multe aspecte, și anume:

Efectele fragmentării habitatului	Măsuri de combatere
descreșterea totală a suprafeței habitatului	creșterea efectivă a suprafeței arealului
fragmentarea habitatului în parcele izolate	creșterea conectivității între fragmentele de habitat
pierderea selectivă a speciilor	acțiuni de conservare specie-specifice

Este foarte importantă conservarea intactă, nefragmentată a zonelor rămase în regim natural prin limitarea construcției de drumuri, a defrișărilor sau a creării altor bariere suplimentare ce limitează dispersia. Aceste măsuri trebuie dublate de sporirea suprafețelor în regim natural.

Coridoarele au un rol major în facilitarea dispersiei a numeroase specii și contribuie la reducerea impactului fragmentării.

În vederea asigurării conectivității habitatelor naturale, o practică frecvent utilizată la nivel european este reprezentată de stabilirea unor coridoare ecologice

(conform O.U.G. 57/2007), care asigură cerințele de deplasare, reproducere și refugiu pentru speciile sălbatice terestre și acvatice și în care se aplică unele măsuri de protecție și conservare.

V.1.4.2. Reducerea habitatelor naturale și semi-naturale

Intensificarea activităților economice amenință în permanență diversitatea biologică prin exercitarea unor presiuni puternice asupra mediului.

Presiunile antropice se datorează în mare parte extinderii urbanizării, activităților agricole, turismului necontrolat, braconajului și vânătorii, pășunatului excesiv, pescuitului, toate acestea ducând la reducerea habitatelor naturale și seminaturale, cu repercusiuni negative asupra numărului speciilor din fauna și flora sălbatică.

Astfel necesitatea conservării unor ecosisteme naturale caracteristice a devenit o problemă de mare actualitate.

În județul Sălaj, în perioada 2010-2014, evoluția terenurilor agricole pe tipuri de folosință, conform datelor Institutului Național de Statistică, este redată în tabelul de mai jos.

Modul de folosință	Anul 2010 (ha)	Anul 2011 (ha)	Anul 2012 (ha)	Anul 2013 (ha)	Anul 2014 (ha)
Arabil	120553	120588	120528	120428	120559
Pășuni	74379	74672	74519	74521	74340
Fânețe	36608	36781	36606	36604	36659
Vii	2564	2500	2533	2533	2529
Livezi	4323	4425	4688	4827	4863
Terenuri agricole total	238427	238966	238874	238913	238950

Tabel V.1.2. Evoluția suprafețelor agricole, după modul de folosință, în județul Sălaj.

Din analiza acestor date, în anul 2014 față de anul 2010, se constată o ușoară creștere a suprafeței terenurilor agricole (0,2%) pe seama creșterii suprafeței ocupate de terenuri arabile, fânețe și livezi. De asemenea se observă o tendință de scădere a suprafețelor acoperite de pășuni și vii.

Evoluția terenurilor neagricole pe tipuri de folosință, la nivelul județului Sălaj, în perioada 2010 - 2014, conform datelor Institutului Național de Statistică, este prezentată în tabelul următor.

Modul de folosință	Anul 2010 (ha)	Anul 2011 (ha)	Anul 2012 (ha)	Anul 2013 (ha)	Anul 2014 (ha)
Păduri și altă vegetație forestieră	106075	106947	106977	106987	106336
Ocupată cu ape, bălți	6547	5794	5788	5822	5797
Ocupată cu construcții	9268	9299	9215	9224	9293
Căi de comunicații și căi ferate	6989	7001	6993	6993	7018
Terenuri degradate și neproductive	19132	18431	18591	18499	19044
Terenuri ne-agricole total	148011	147472	147564	147525	147488

Tabel V.1.3. Evoluția suprafețelor neagricole, după modul de folosință, în județul Sălaj.

În ceea ce privește evoluția suprafețelor neagricole după modul de folosință în anul 2014 față de anul 2010, se constată o ușoară scădere a suprafeței terenurilor neagricole (0,3%). De asemenea se observă o creștere nesemnificativă a suprafețelor terenurilor acoperite cu păduri și altă vegetație forestieră, a suprafețelor ocupate cu construcții și a suprafețelor ocupate cu căi de comunicații și căi ferate.

Repartizarea terenurilor agricole și neagricole (fondul funciar) în anul 2014, după modul de folosință, în județul Sălaj, este redată în figura următoare:

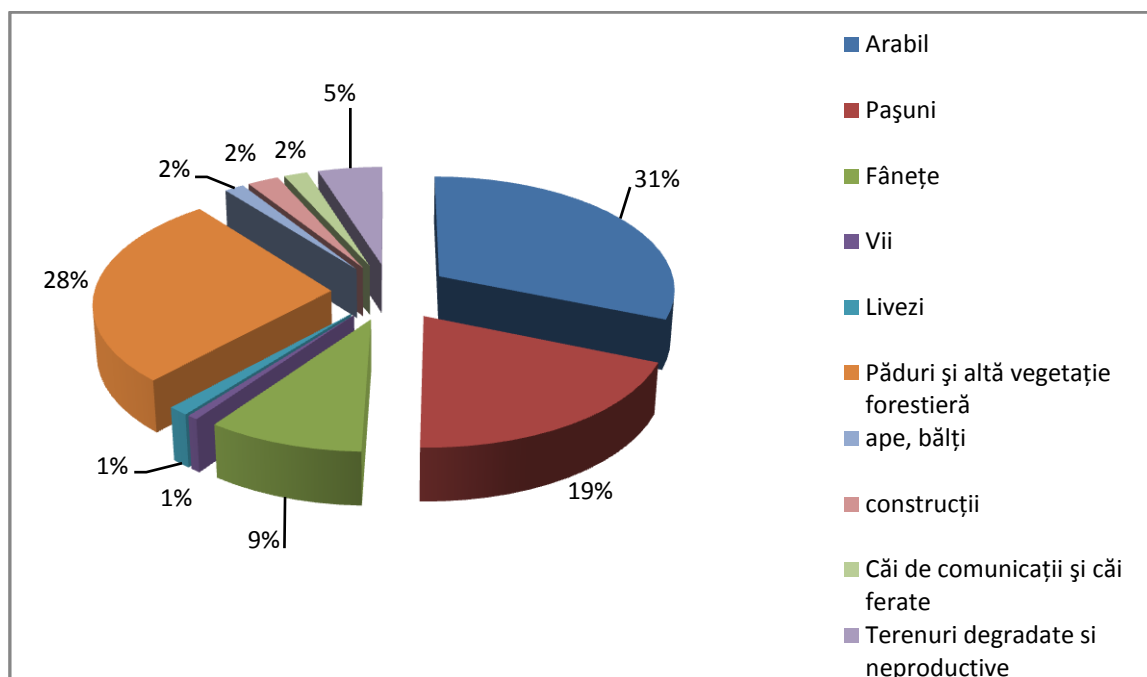

Fig. V.1.3 Repartizarea terenurilor pe categorii de folosințe, în anul 2014.

Din figura V.1.3. se remarcă faptul că, în anul 2014, ponderea principală o dețin terenurile agricole (61%) din care: 31% terenuri arabile, 19% pășuni, 9% fânețe, 1% vii și 1% livezi. Pădurile și alte terenuri cu vegetație forestieră ocupă 28% din suprafața județului.

La nivelul județului Sălaj, în ceea ce privește suprafața locuibilă existentă, se constată o creștere a acesteia cu 16,8% în anul 2014, comparativ cu anul 2010 iar în mediul urban cu aproximativ 27,9%, după cum se poate observa în tabelul și figura următoare.

Suprafața locuibilă	Anul 2010 (mp)	Anul 2011 (mp)	Anul 2012 (mp)	Anul 2013 (mp)	Anul 2014 (mp)
Urban	1420937	1775626	1793751	1805802	1817853
Total	3979864	4566522	4599656	4623706	4651019

Tabel V.1.4. Evoluția suprafeței locuibile (mp arie desfășurată), la nivelul județului Sălaj.

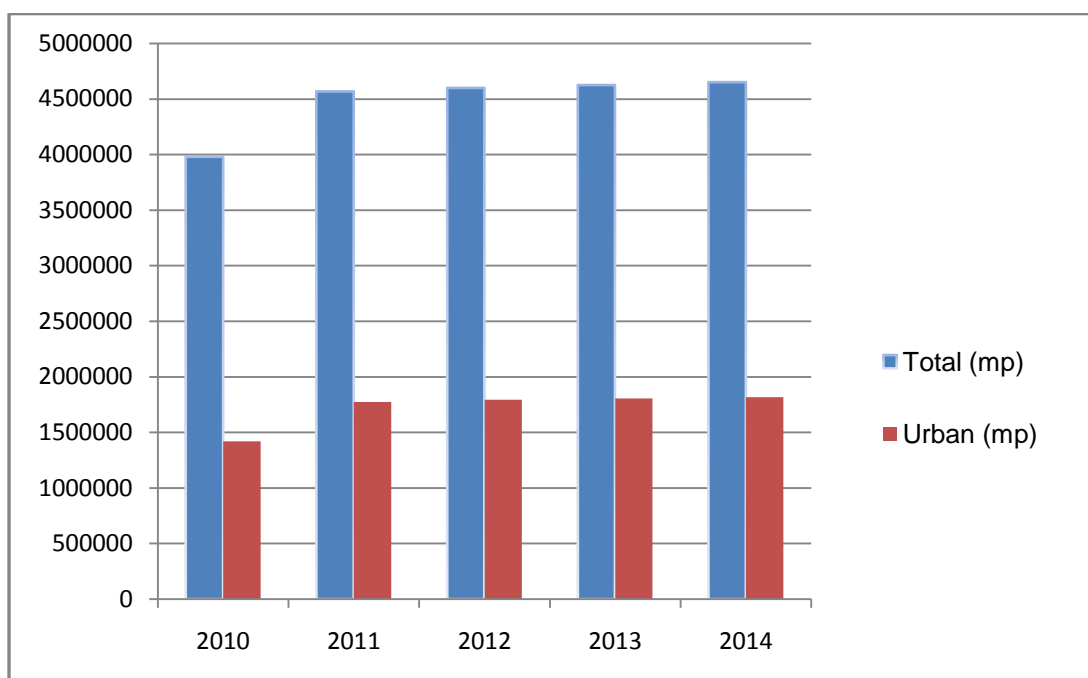

Fig. V.1.4. Evoluția suprafeței locuibile, la nivelul județului Sălaj.

La nivelul județului Sălaj, evoluția lungimii drumurilor publice în perioada 2011 - 2015, conform datelor Institutului Național de Statistică (INS) este prezentată în tabelul V.1.5. și figura V.1.5.

Categoriile de drumuri publice	Anul 2011 (km)	Anul 2012 (km)	Anul 2013 (km)	Anul 2014 (km)	Anul 2015 (km)
Județene și comunale	1465	1475	1495	1505	1505
Naționale	286	286	286	286	286
Total	1751	1761	1781	1791	1791

Tab. V.1.5. Evoluția lungimii drumurilor publice (km), la nivelul județului Sălaj.

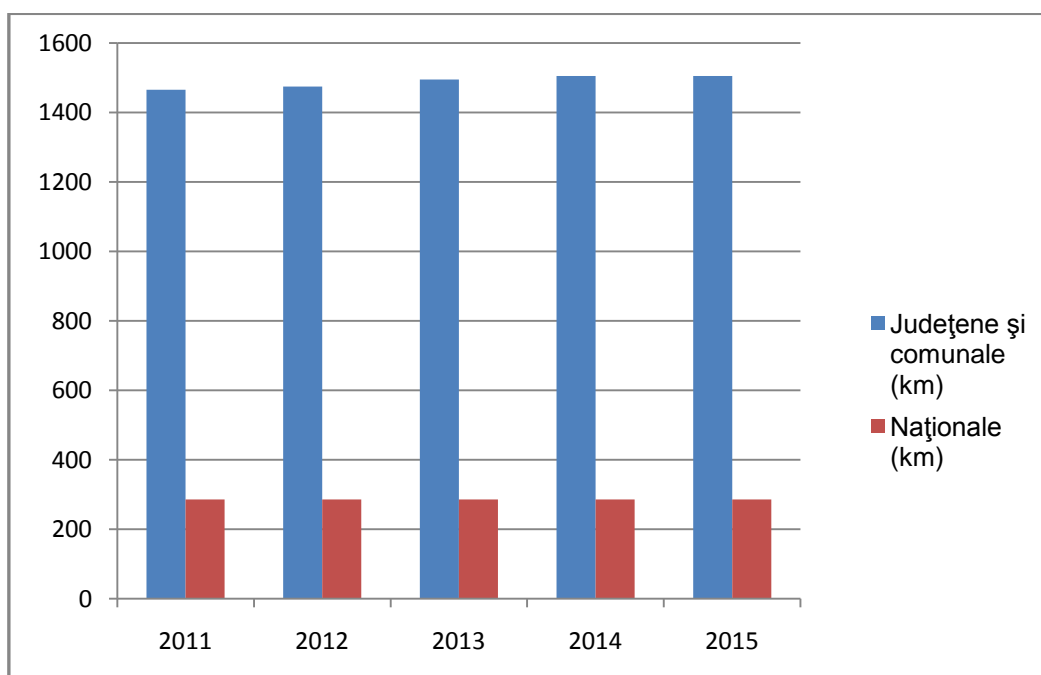

Fig. V.1.5. Evoluția lungimii drumurilor publice, la nivelul județului Sălaj.

Din tabelul V.1.5 și Fig. V.1.5. în anul 2015, se observă o ușoară creștere a numărului de km de drumuri publice județene și comunale, față de anul 2011.

În ceea ce privește infrastructura de transport feroviar în județul Sălaj, în intervalul 2011-2015, conform datelor statistice naționale disponibile, este redată în tabelul următor:

Transport feroviar	Anul 2011 (km)	Anul 2012 (km)	Anul 2013 (km)	Anul 2014 (km)	Anul 2015 (km)
Lungime cale ferată	183	183	183	183	183

Tab. V.1.6. Lungimea căii ferate, la nivelul județului Sălaj.

V.1.5. Exploatarea excesivă a resurselor naturale

Exploatarea nelimitată a resurselor naturale, fără luarea în considerare a factorilor de mediu, a echilibrului ecologic, a provocat efecte negative asupra solului, aerului, apei, faunei, florei, etc., cu mari pierderi în economie.

Defrișările intensive, suprapășunatul, vânatul și pescuitul exagerat contribuie la instabilitatea ecosistemului și reprezintă o permanentă amenințare la adresa biodiversității.

Drept urmare conservarea biodiversității trebuie realizată în baza unui management eficient și durabil al componentelor capitalului natural, iar asigurarea unui regim de protecție pentru speciile vulnerabile, endemice sau pe cale de dispariție se poate face prin instituirea de arii naturale protejate.

V.1.5.1. Exploatarea forestieră

Exploatățile forestiere au cunoscut o intensificare în ultimii ani, lucru care duce la reducerea arealului de răspândire a unor specii precum și la afectarea și diminuarea suprafețelor unor habitate naturale protejate.

Defrișarea irațională conduce la crearea unor mari dezechilibre în natură. Printre cele mai negative efecte se remarcă scăderea biodiversității la nivel planetar și distrugerea habitatelor a milioane de specii de floră și faună.

În ceea ce privește exploatarea forestieră, raportul dintre creșterea și tăierea arborilor arată sustenabilitatea producției de masă lemnoasă în timp cât și disponibilitatea actuală a masei lemnoase și potențialul acesteia. Menținerea tăierilor sub nivelul creșterii producției de masă lemnoasă este o condiție necesară dar insuficientă pentru dezvoltarea durabilă a pădurilor.

În județul Sălaj suprafața fondului forestier în anul 2015, față de anul precedent, a rămas constantă, aceasta fiind 95.876 ha. Suprafața pădurilor reprezintă 98,7% din fondul forestier al județului Sălaj.

În perioada 2011 – 2015, evoluția tăierilor de masă lemnoasă, pe teritoriul județului Sălaj, se observă în figura următoare:

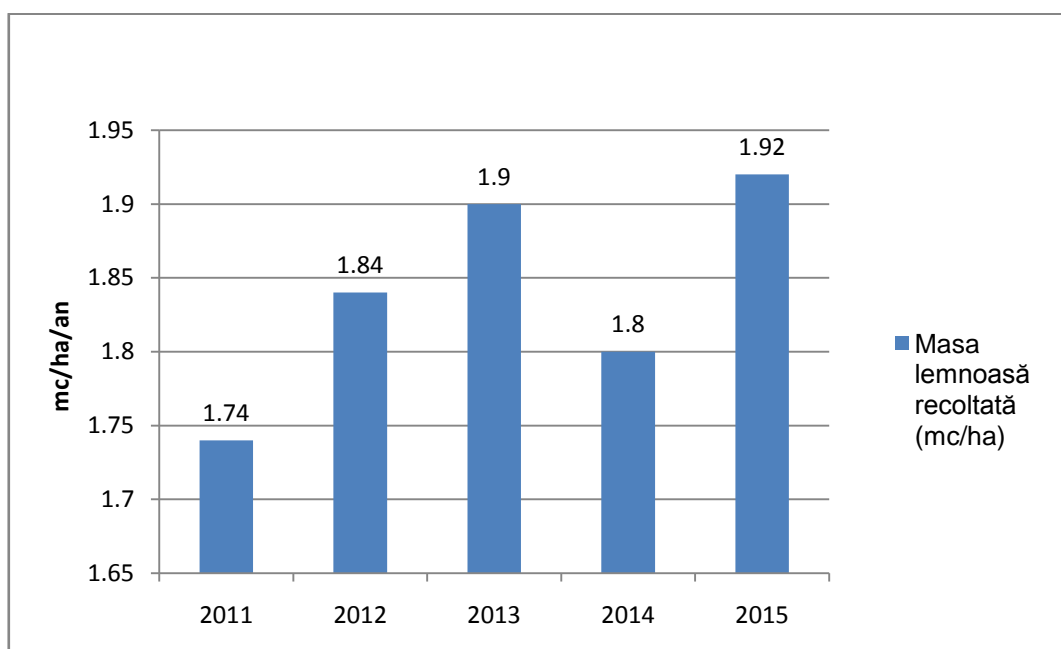

Fig. V.1.6. Evoluția masei lemnoase recoltate, în județului Sălaj.

După cum se poate observa în figura V.1.6, în anul 2015, masa lemnoasă recoltată a crescut cu 6,6% comparativ cu anul precedent.

În perioada 2011–2015, la nivelul județului Sălaj, diferența dintre creșterea fondului forestier și masa lemnoasă recoltată, se prezintă astfel.

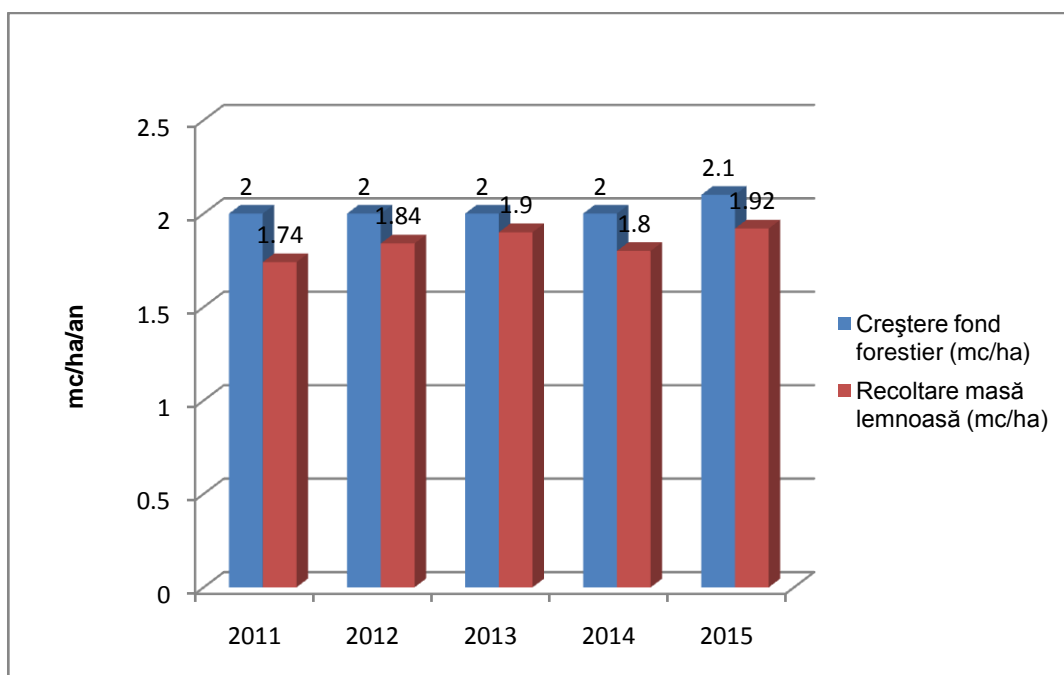

Fig. V.1.7. Diferența dintre creșterea fondului forestier și masa lemnoasă recoltată, la nivelul județului Sălaj.

Din figura V.1.7 se constată o ușoară creștere a masei fondului forestier în anul 2015, față de anul 2014.

Din punct de vedere al structurii pe grupe forestiere fondul forestier se prezintă astfel: specii rășinoase (6706 ha), specii foioase (8802 ha) și alte terenuri (1158 ha).

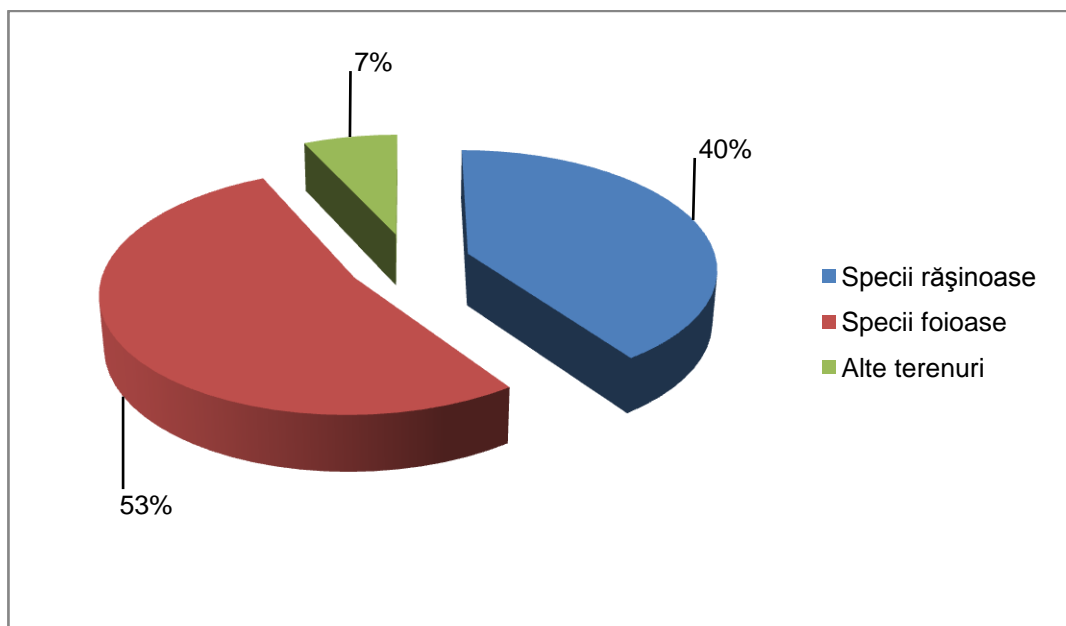

Fig. V.1.8. Structura fondului forestier pe grupe de specii forestiere, în anul 2015.

La nivelul județului Sălaj, s-au realizat lucrări de regenerare a pădurilor pe o suprafață de 584,9 ha, cu 6,5 % mai mult față de anul 2014.

V.2. Protecția naturii și biodiversitatea: prognoze și acțiuni întreprinse

V.2.1. Rețeaua de arii protejate

„Ariile protejate joacă un rol critic în menținerea vieții pe Pământ.” se afirmă în „Managementul ariilor protejate”, Ghidul Global al IUCN publicat în 2006. Cele 188 de țări semnatare ale Convenției Diversității Biologice, recunosc faptul că ariile protejate reprezintă cea mai importantă metodă de a conserva biodiversitatea și de a oferi modele de dezvoltare în armonie cu natura în contextul dezvoltării economice accelerate din ultimele decenii.

La nivelul județului Sălaj au fost desemnate, în scopul asigurării măsurilor speciale de protecție și conservare „in situ” a bunurilor patrimoniului natural, următoarele categorii de arii naturale protejate:

a) de interes național: rezervații științifice, rezervații naturale și monumente ale naturii.

b) de interes comunitar sau situri "Natura 2000":

- situri de importanță comunitară (SCI -uri)
- arii de protecție specială avifaunistică (SPA-uri).

Pe teritoriul județului Sălaj, suprafața ariilor naturale protejate este de 79218,4 ha, reprezentând 20% din suprafața județului. În perioada 2012 -2015 suprafața ariilor naturale protejate a rămas constantă, fiind desemnate 15 arii naturale protejate de interes național și 6 arii naturale protejate de interes comunitar.

Prin Ordinul MMP nr. 2387 din 2011 pentru modificarea Ordinului M.M.D.D. nr. 1964/13.12.2008 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura

2000 în România, în județul Sălaj au fost instituite 5 Situri de Importanță Comunitară, care totalizează o suprafață de 45474 ha. Aceste situri comunitare sunt următoarele:

1. ROSCI0192 - Peștera Măgurici – având o suprafață de 90 ha, situată pe teritoriul administrativ al comunei Ileanda, în apropierea localității Răstoci. Acest sit comunitar reprezintă un habitat de însemnătate crescută pentru fauna de chiroptere din Podișul Someșan.

Dintre cele 5 specii de microchiroptere identificate în Peștera Măgurici, 3 specii (*Rhinolophus ferrumequinum*, *Rhinolophus hipposideros* și *Miniopterus schreibersii*) sunt priorități EUROBATS. Datorită importanței acestei peșteri pentru populațiile de lilieci din platoul someșan, a fost inclusă, începând cu anul 2002, într-un program național de monitorizare a liliecilor, care continuă și în prezent.

Fig. V.2.1. Peștera Măgurici

2. ROSCI0209- Racâș-Hida – având o suprafață de 241 ha este situată pe teritoriul administrativ al comunei Hida, în apropierea localității Racâș; situl cuprinde în procent de 38%, habitatul comunitar de Păduri dacice de stejar și carpen (cod 91Y0).

Este reprezentativ ca un sit de interes botanic, ecologic și peisagistic, cuprinzând păduri dacice cu *Melampyrum bihariense* – aflat printre alte maximum 100 situri similare în Europa Centrală, precum și alte specii rare și endemice (*Narcissus stellaris*, *Hepatica transsilvanica*, *Aconitum lycoctonum* ssp. *transsilvanicus*);

Fig. V.2.2. Racăș-Hida

3. ROSCI0257 – Tusa Barcău – având o suprafață de 13 ha, este situat pe teritoriul administrativ al comunei Sâg, pe teritoriul localității Tusa. Situl prezintă pe suprafața sa habitatul comunitar de Păduri de fag de tip Asperulo - fagetum (cod 9130), la care se adaugă și caracterul său faunistic și peisagitic, pe suprafața sa aflându-se izburile de obârșie a râului Barcău.

Fig. V.2.3. Tusa Barcău

4. ROSCI0314 – Lozna cu o suprafață de 10248 ha este situat pe teritoriul administrativ al comunelor Băbeni, Ileanda, Lozna, Rus și Surduc. Pe suprafața sa sunt prezente următoarele tipuri de habitate: cod 9110 - Păduri de fag de tip Luzulo Fagetum; cod 9130 - Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum; cod 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum; cod 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun; cod 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen.

Fig. V.2.4. Lozna

5. ROSCI0322 - Muntele Șes cu o suprafață de 34880 ha, situat pe teritoriul administrativ al comunelor Halmășd, Marca, Plopiș, Sâg, Valcăul de Jos și pe raza administrativ teritorială a comunelor din județele Bihor și Cluj.

Pe suprafața sa sunt prezente următoarele tipuri de habitate: Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din *Ranunculion fluitantis* și *Callitricho-Batrachion* cod - 3260; cod - 3270 - Râuri cu maluri nămolose cu vegetație din *Chenopodion rubri* p.p. și *Bidention* p.p; cod - 40A0* - Tufărișuri subcontinentale peri-panonice; cod - 6240* - Pajiști stepice subpanonice; cod - 6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie până în etajele montan și alpin; cod - 6510 - Pajiști de altitudine joasă (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*); cod - 7120 - Turbării degradate capabile de regenerare naturală; cod - 8210 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase; cod - 8220 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase; cod - 9110 - Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*; cod - 9130 - Păduri de fag de tip *AsperuloFagetum*; cod - 9150 - Păduri medioeuropene de fag din *CephalantheroFagion*; cod - 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*; cod - 91E0 - Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*); cod - 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun; cod - 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen.

Fig. V.2.5. Muntele Șes

Prin HG 971/2011 pentru modificarea și completarea HG 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, la nivelul județului Sălaj a fost declarată ca Arie Specială de Protecție Avifaunistică - **Cursul Mijlociu al Someșului ROSPA0114**, cu o suprafață de 33259 ha, întinzându-se pe teritoriile județelor Sălaj și Maramureș.

Cursul Mijlociu al Someșului ROSPA0114 a fost desemnat pentru 20 de specii de păsări din anexa I a OUG 57/2007 (Pescărașul albastru, Acvila țipătoare mică, Huhurezul Mare, Bufnița, Caprimulgul, Chirighița cu obraz alb, Barza albă, Sfrâncioc cu fruntea neagră, Șerparul, Eretele de stuf, Cristelul de câmp, Ciocănitorea de stejar, Gheonoaia sau Ciocănitorea sură, Acvila mică, Stârcul pitic, Ciocărlia de pădure, Sfrânciocul roșiatic, Viesparul).

Fig. V.2.6. Cursul Mijlociu al Someșului

Pe teritoriul județului Sălaj, în anul 2015, distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar este prezentată în figura următoare.

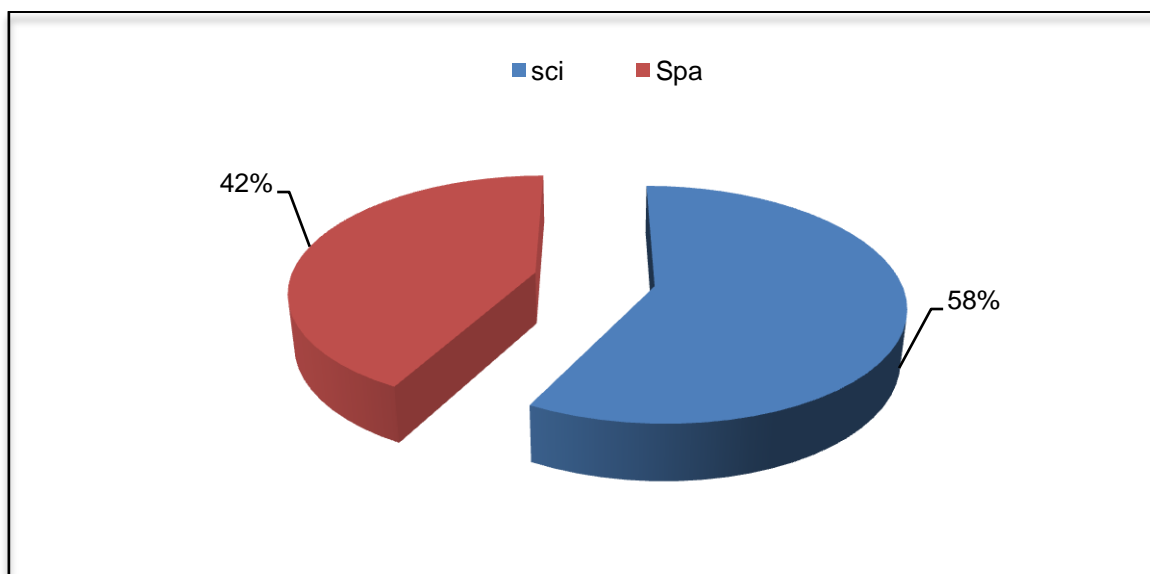

Fig. V.2.7. Distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar, în anul 2015

În anul 2015 suprafața totală a siturilor Natura 2000 din județului Sălaj este de 78733 ha la o suprafață a județului de 386440 ha. Acestea ocupă 17% din suprafața totală a județului Sălaj.

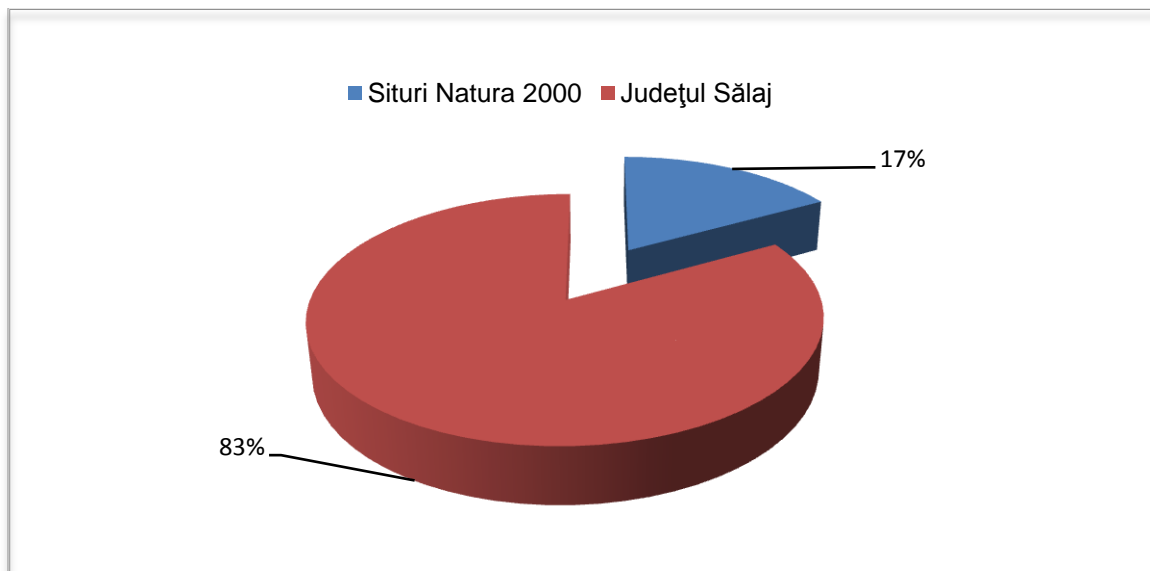

Fig. V.2.8. Suprafața procentuală ocupată de Siturile Natura 2000, în anul 2015, la nivelul județului Sălaj.

Fig. V.2.9. Arii protejate de interes comunitar

Arii protejate desemnate la nivel național

În anul 2015, la nivelul județului Sălaj, există un număr de 15 arii naturale protejate de interes național, având o suprafață totală de 484 de ha.

Aceste arii au fost declarate în baza Legii 5/2000 privind amenajarea teritoriului național, secțiunea III, zone protejate și H.G. nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone.

Nr. Crt.	Poziția în actul legislativ de declarare	Denumirea ariei protejate	Localizare	Categoria IUCN	Suprafața ha
1	Legea 5/2000 2.682	Rezervație naturală Grădina Zmeilor	Comuna Bălan, sat Gălgău Almașului	IV	3,00
2	Legea 5/2000 2.683	Monument al naturii Pietrele Moșu și Baba	Comuna Năpradea, sat Someș-Guruslău	III	0,20
3	Legea 5/2000 2.684	Rezervație naturală Poiana cu narcise de la Racăș-Hida	Comuna Hida, sat Racăș	IV	1,50
4	Legea 5/2000 2.685	Monument al naturii Calcarele de Rona	Orașul Jibou, sat Rona	III	0,50
5	Legea 5/2000 2.686	Rezervație naturală Balta Cehei	Orașul Șimleul Silvaniei, sat Cehei	IV	18,20
6	Legea 5/2000 2.688	Rezervația peisagistică Stanii Clițului	Comuna Băbeni, sat Cliț	IV	16,00
7	Legea 5/2000 2.689	Monument al naturii Gresile de pe Stânca Dracului	Comuna Hida	III	1,00
8	Legea 5/2000 2.690	Rezervația peisagistică Tusa-Barcău	Comuna Sâg, sat Tusa	III	13,43
9	Legea 5/2000 2.691	Rezervație Naturală Mlaștina de la Iaz	Comuna Plopiș, sat Iaz	IV	10,00
10	Legea 5/2000 2.692	Rezervație Naturală Pădurea <i>La Castani</i>	Comuna Ileanda, sat Rogna	IV	7,80
11	Legea 5/2000 2.693	Rezervație Naturală Stejărișul Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	2,00
12	Legea 5/2000 2.694	Rezervație Naturală Stejărișul de baltă Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	1,70
13	Legea 5/2000 2.687	Rezervație Naturală Lunca cu lălea peștriță – Valea Sălajului	Orașul Cehu Silvaniei	IV	10,00
14	H.G.R. 2151/2004 III.3.	Monument al Naturii Peștera Măgurici	Comuna Ileanda	III	1,00
15	H.G.R. 2151/2004 IV.45	Rezervație Naturală Pădurea Lapiș	Comuna Nușfalău	IV	430,40

Tabel V.2.1 Arii de interes național

La nivelul județului Sălaj, suprafața procentuală a ariilor naturale protejate de interes național se observă în figura următoare.

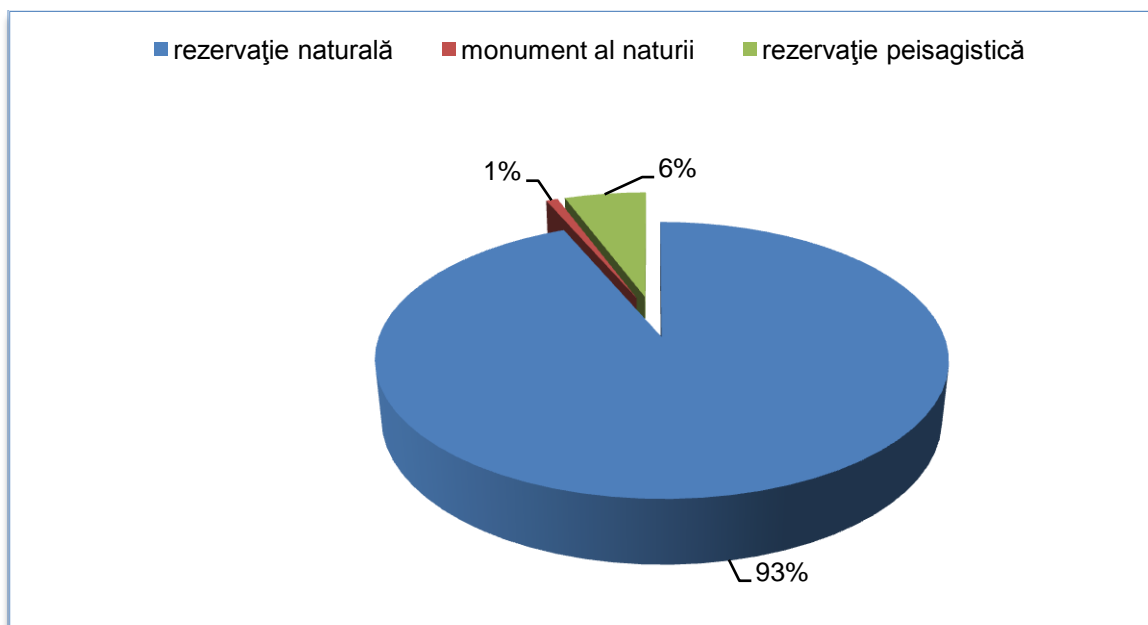

Fig. V.2.10. Suprafața procentuală a ariilor naturale protejate de interes național, în anul 2015.